

Sygn. akt II W 509/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2022r

Sąd Rejonowy w Kaliszu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Agnieszka Wachlaczhenko

Protokolant starszy sekr. sąd. Agnieszka Dębowa

w obecności oskarżyciela publicznego –

po rozpoznaniu w dniu 26.11.2021r., 25.02.2022r

sprawy **M. S.**, s. P. i M. zd. B., ur. (...) w O.

obwinionego o to, że:

w dniu 13 marca 2021r. około godz. 22:30 w K. na parkingu przy ul. (...) dokonał umyślnego uszkodzenia pojazdu m-ki F. o nr rej. (...) poprzez przecięcie ostrym narzędziem jednej z opon, powodując straty w wysokości 400 zł., na szkodę B. S. oraz P. W.

tj. o wykroczenie z art. 124 § 1 kw

1. obwinionego **M. S.** uznaje za winnego zarzucanego mu czynu wypełniającego dyspozycję art. 124 § 1 kw i za to na podstawie art. 124 § 1 kw wymierza mu karę 300 (trzysta) złotych grzywny,
2. na podstawie art. 124 § 4 kw orzeka od obwinionego na rzecz pokrzywdzonych B. S. i P. W. obowiązek zapłaty równowartości wyrządzonej szkody w kwocie 380 (trzysta osiemdziesiąt) złotych,
3. przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. G. kwotę 216 (dwieście szesnaście) złotych podwyższoną o należny podatek Vat od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej obwinionemu z urzędu,
4. zwalnia obwinionego od zapłaty kosztów postępowania obciążając nimi Skarb Państwa.

SSR Agnieszka Wachlaczhenko

II W 509/21

UZASADNIENIE

W dniu 14 marca 2021 r. pokrzywdzeni P. W. i B. S. zamierzali skorzystać ze swojego samochodu marki F. o nr rej. (...). Samochód ten był zaparkowany na parkingu położonym w K., przy ul. (...). P. W. wsiadł do auta i zajął miejsce kierowcy natomiast B. S. chciała zając miejsce pasażera z prawej strony kierowcy. Okrążając samochód dostrzegła, iż tylna prawa opona jest uszkodzona. Ponieważ w ostatnim czasie było to już trzeci wypadek (wcześniej porysowano ten samochód i oblano go nieznana ciecżą), pokrzywdzeni postanowili zgłosić tę sytuację Policji. Poczynili również starania w celu ustalenia możliwości uzyskania nagrań z monitoringu.

(dowód: zeznania P. W. – k. 89, zeznania B. S. – k. 88-89, protokół oględzin – k. 7-11).

Początkowo P. W. i B. S. nikogo nie podejrzewali o uszkodzenie opony. Po przejrzeniu nagrań B. S. rozpoznała na nich byłego męża – obwinionego M. S.. Ponieważ była zaskoczona tym rozpoznaniem, materiały z monitoringu przesłała swojej córce M. R., nie sugerując jej kto według niej znajduje się na tym nagraniu. Również M. R. bez wątpliwości rozpoznała swojego ojca - M. S.. Obie rozpoznały M. S. po charakterystycznej szczupłej sylwetce, charakterystycznym konturze nosa i sposobie chodu – obwiniony i M. R. posiadają podobną wadę stawów

(dowód: zeznania M. R. – k. 90, zeznania B. S. – k. 88-89, zeznania P. W. – k. 89, nagrania – k. 18, zdjęcia porównawcze – k. 30-36).

Na nagraniach z monitoringu (różnie usytuowane kamery) wspólnoty mieszkaniowej zostało utrwalone jak szczupły mężczyzna o wydatnym nosie, co szczególnie uwidacznia się na tle jasnego samochodu pokrzywdzonych, przykłęka z prawej strony tego samochodu, następnie wstaje, otrzepuje kolana, przechodzi na lewą stronę tego pojazdu, wraca na jego prawą stronę, prawdopodobnie ponownie przykuca, ponownie otrzepuje kolana a następnie ucieka

(dowód: nagrania – k. 18).

Obwiniony M. S. ma 62 lata. Pracuje i zarabia 960 zł miesięcznie. Jest rozwiedziony. Nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Nie był karany

(dane osobowe – k. 41, 70).

Obwiniony M. S. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, iż była żona przez pomyłkę lub złośliwie go pomawia. Według obwinionego ma to być zemsta za sprawę rozwodową i podział majątku, który według obwinionego nie był satysfakcjonujący dla B. S.. Wyjaśnił także, iż wie gdzie w K. znajduje się parking, wie jakim samochodem jeździ była żona. Podał również, iż nie chce mieć żadnych relacji ze swoją byłą żoną. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego w tej części w jakiej zaprzeczył by był sprawca uszkodzenia opony w samochodzie należącym do pokrzywdzonych. Przeczą temu nagrania z monitoringu, w szczególności nagranie oznaczone (...)_ (...)_ (...). O godz. 22:28:05 na tle samochodu widać charakterystyczny profil sprawcy. Należy podkreślić, iż nagrania oznaczone (...), (...) oraz cho3 tworzą całość, na podstawie tych nagrań można odtworzyć działania sprawcy, nie ma wątpliwości, że na każdym z nagrań jest ta sama osoba. Również z zeznań pokrzywdzonych wynika, że w ogóle nie podejrzewali obwinionego o dokonanie tego czynu, a podejrzewania te skonkretyzowały się dopiero po obejrzeniu nagrań. Sąd nie miał wątpliwości co do wiarygodności zeznań pokrzywdzonych oraz M. R.. P. W. w ogóle nie rozpoznał obwinionego, co podkreślał w swoich zeznaniach. B. S. dokonała weryfikacji swojego rozpoznania przysyłając materiały córce. Obie, niezależnie od siebie nie miały wątpliwości, iż na nagraniu znajduje się M. S.. Podkreślić należy, iż obwiniony charakteryzuje się szczupłą lekko pochyloną sylwetką ciała i wydatnym nosem – osoba o takich cechach została nagrana wieczorem 13 marca 2021 r. W ocenie Sądu byłby to mało prawdopodobny zbieg okoliczności, by przypadkowy sprawca był podobny do obwinionego. Rozpoznanie jest również w ocenie Sądu celne, gdyż B. S. i M. R. znają obwinionego od wielu lat. Powstanie uszkodzenia zostało udokumentowane w protokole oględzin, któremu to dokumentowi Sąd dał wiarę. Strony nie kwestionowały również treści i wniosków opinii biegłego psychiatry.

Zgodnie z treścią art. 124 § 1 k.w. karze podlega ten, kto cudzą rzecz umyślnie niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku, jeżeli szkoda nie przekracza 500 złotych. Zachowanie obwinionego M. S. polegało na uszkodzeniu przez przecięcie ostrym narzędziem tylnej prawej opony w pojeździe marki F. o numerze rejestracyjnym (...) użytym przez B. S. i P. W.. Oskarżony dopuścił się tego czynu umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Sąd nie dopatrył się okoliczności wyłączających winę lub bezpraw

Sąd wymierzył obwinionemu karę 300 zł grzywny mając na uwadze, umyślny sposób działania obwinionego, działanie obwinionego miało na celu stworzenie dolegliwości pokrzywdzonym. Obwiniony nie wyraził skruchy, wobec pokrzywdzonej B. S. wyrażał się pogardliwie, w sposób wskazujący, iż to obwiniony nadal ma żal do pokrzywdzonej o rozstanie. W trakcie postępowania obwiniony zaprezentował się jako osoba, która nie stara się panować nad

swoim zachowaniem, jest impulsywna, nie próbuje nawet podporządkować się ogólnie obowiązującym zasadom. Dlatego wymierzona kara jest stosunkowo surowa. Nadto obwiniony został obciążony obowiązkiem zapłaty na rzecz pokrzywdzonych kwoty 380 zł stanowiącej równowartość wyrządzonej szkody.

O wynagrodzeniu obrońcy z urzędu Sąd orzekł na podstawie § 17 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Z uwagi na sytuację majątkową obwinionego Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 121 § 1 k.p.w. zwolnił obwinionego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania.

sędzia Agnieszka Wachłaczko